גו א מיי׳ פי״א מהל׳ פסוה״מ בו א מיים מהכי פסוסיתו הלכה ו: בח ב מיי׳ שם הלכה ז: בש ג מיי׳ שם הלכה טו: ם ד מיי׳ פ״ה מהלכות מחוסרי כפרה הל' ד: סא ה ו מיי' פי"א מהל'

םב ז מיי׳ שם פ״א הלכה ל לא:

הגהות הב"ח

(h) רש"ר ד"ה דעבודה דדרך כל"ל ומיבת היא נמחק: (ב) בא"ד לאכול במקום רבו אמרינן דכיון דעיקר הוא כ"ש אמריגן דכיון דעיקר הוא דלא מצי אכיל:

שימה מקובצת

לחומת עודה, עי תוס׳ ובחים (דף כ ע"ב) ותוס׳ סוכה (דף ג ע"א): כ] כיון דקדושת כלי היא נהי: ג] קבעה לה ר"ל אמר כר׳ קדושת כלי קבעה לה: יהושע , דן תיבת אם נמחק: סן יהושע מודה דתניא: ו) זורק את הדם: ו) מועד יאכלוה: מן קרא בחצר: מ) בכניסת ההיכל אלא למשרי כו' מההוא טעמא דלא יהא: ין לעבוד עבודת רבו בפני: י6ן לה לשם מנחה בפני: יל) לה לשם מנחה וקרינא: יכן השמאלית ימלאנו ולא אמרינן דקבעה לה לוג: ינ) פליגי דהשתא מה אבדו שיריים: ידן דאיכא שיור הס"ד: עו והדם יש דם בשר בשר א) ען וווה שיום בפו בפו אן [אע"פ שאין] אף על פי שאין דם: עון דאמר התם אם: יו] בשר כחצי זית בשר וכחצי זית חלב אין זורק שאין אכילת אדם ואכילת מזבח והד"א: יס כשרה וי"ל דשאני התם ימן כשהה ויייל דשאני התם דמימב ממובח קעביד אבל בחוץ מגרע גרע טפי מלא בלל כלל, תו"ח ובתוס' אחרות כתוב שאני התם שלא שינה רק במקום המזבח ממקום למקום שהינה אי לא במקום זוטא כי האי לא היייני שינו יויינה מקום זוטא כי האי לא יייני של היייני ש גרע מלא מיצה כלל אבל הכא שהוציא הבלילה מחוץ כל העזרה ודאי גרע מאילו לא בלל כלום עכ"ל תו"ח: י**ט**] דקדושת הוא: ל] התכלת גבי שתי ם דאמר: לא] מקדשא הלחם דאמר: 65) מקדשא הואפסיל ביוצא ותיכת היא האפסילו במחק: כנן אבראי הא איפסילו להו: כנו אגב אחריני: כנו מקדש כלי שרת אין: כסן שלמה שיחיה. עיין תוס' מדובחים (דף י ע"ב): כון לא הבחים היים: זבחים (דף י ע"ב): לו] לא נתקדשה. לשון מהר"פ וא"ת א"כ מאי קאמר לקמן בפ' שתי זלחם הא גופא קשיא אמרת לישתו ועריכתו בחוץ אלמא לישתן ועריכתן מחוץ אלמא מדת יבש לא נתקדשה ואפייתן בפנים אלמא מדת יבש נתקדשה והיכא מוכח מלישתן ועריכתן בחוץ דלא נתקדשה דלמא לעולם אימא לך דנתקדשה ואפ״ה לא נפסלו ביוצא כדפי וייל דאיז זו מושיא באטיו דלא ל דאין זו קושיא דאע״ג דלא תיפסל ביוצא בדיעבד מ"מ אם נתקדשה גנאי היה לעשות בחוץ . לכתחילה: כו) לאו משום. דאם נתקדשה. וא״ת כיון שאין כלי מקדש מנחה להיות נפסלת ביוצא מאימתי תיפסל ביוצא ביוצא מאימתי תיפסל ביוצא האילך רגמר לה
"ל מקמיצה ואילך רגמר לה
עבודתה וא"ת א"כ מנחת כהנים
ומנחת נסכים דלית בהו קמיצה
ה"נ דלא פסל ביוצא וא"כ לא
משתמט תנא מלאשמועינן בחד
דוכתא וי"ל דוודאי דמנחת כהן
דוכתא וי"ל דוודאי דמנחת כהן . הכלי מקדש ליפסל ביוצא כמו קמיצה בשאר מנחות וכן משמע . דתנא קרב הקומץ חייבין עלי׳ משום פיגול ונותר וטמא וגבי חפנים] נפסל במסעות משום

גרע ולא דמי לההיא דובחים בפ' קדשי קדשים (דף סג:) דתלינן (ויקרא ו) בחלר אהל מועד ז!. ואם איתא דילפינן מהאי טעמא דלא יהא טעמא מילה דמה בכל מקום במובח כשרה שאם היוה ולא מילה כשרה יה] דהתם בפנים והכא בחוץ: דיש לקיש אמר כשרה. הכא משמע

דאע"ג ימן י דקדושה היא לא מיפסלא ביולא ואפילו רבי יוחנן לא פליג אלא משום דעשה הבלילה בחוץ אבל משום יולא לא וכן משמע בפרק התכלת ב] ולקמן דף מז.) דאמר רב ששת הני תנאי כרבי סבירא להו דאמר שחיטה מקדשא בא] (הית) חיפסילת ביולת ובסוף שמעתא (שם מח.) קאמר הא דלא כרבי כיון דאמר שחיטה מקדשא דפריק להו היכא אי אבראי בבן איפסילו להו ביולא משמע משום דשחיטה מקדשא הוא דאיפסיל ביוצא הא לאו הכי לא דאע"ג דאית ליה תנור מקדש בפרק רבי ישמעאל (לקמן דף עב:) ומיהו יש לדחות דבאין עם הובח שאני דהא נסכים הבאין עם הובח לא מיפסלו בלינה אלא בשחיטת זבח כדאמר זעירי לקמן בפרק התודה (דף עט.) ואילו בפני עלמן חנן קדשו בכלי נפסלין בלינה ויש עוד ראיה מהא דתנן בפ׳ שני דמעילה (דף ט.) גבי מנחות ושתי הלחם קרמו בתנור הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה אבל יוצא לא קתני ואע"ג דגבי עופות וזבחים הוה מלי למיתני בג] כי (אגב אחרינא) לא תני אגב שתי הלחם ולחם הפנים ומנחות והא דאמר בפרק כל שעה (פסחים דף לו.) גבי לישה דמנחות נהי דבוריזין ליתא במקום זריזין איתא אורחא דמילתא נקט שדרך לעשותה במקום זריזין והא דאמרינן בפרק המובח מקדש (זכחים פח.) ^{בר]} אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל היינו בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה אבל לא ביולא ובקונטרס פי׳ לקמן בריש שתי מדות (דף פו:) גבי שולחן אבל מקדשין ליפסל בלינה וביוצא ובפרק המזבח מקדש (זבחים פח.) פי' בקונטרס אבל מקדשין ליפסל ביוצא אם יצא חוץ לקלעים או נגע בו טבול יום ולא יתכן ומה שפירש () רבינו שלמה בה] בפרק שני דובחים (דף כ:) גבי יליחה מהו שתועיל בקידוש ידים ורגלים כדרך כל הקדשים שקדשו בכלי הנפסלים ביונא אין הטעם חלוי בכך כלל מי (ועוד) דהא קאמר התם כיון דפרים אסוחי מסח דעתיה והא דדייק

בקדש הקדשים וגו'. בפרשת ויקח קרח ולעיל מיניה כתיב לכל חטאתם רבי יוחנן אמר פסודה. אע"ג דלא בלל כשרה בלל חוץ לחומת העורה ולכל אשמם וגו' בקדש הקדשים דמשמע היכל דאי עזרה בהדיא כתיב טפל חמור מעיקר: הא למה לי קרא. לבן בתירא לילף מאידך קרא

> דכתב רחמנא: ומשני האי דאילטריך בקדש הקדשים לאו לאשמועינן דלא מיפסלי קדשים בכניסת מן היכל אלא למישרי אכילה בהיכל דלא נפקא מההוא דלא יהא טפל חמור מעיהר: דעבודה (6) היא. דדרך ארץ היא לעבוד י] בפני רבו אמרי׳ לא יהא טפל וכו׳ אבל אכילה אין דרך ארץ לאכול במקום רבו (כ) לא אמרי׳ דכיון דעיקר הוא כ״ש דמני אכיל בגוויה אי לא אשמעינן קרא: קמילה קבעה לה. דכל כמה דלח קמין לא מיקריא מנחה ולא קרינא ביה מן המנחהי) פרט לשחסרה כדמפרש להמוי). כל לשון הביעות דאמור במנחות כלומר זקוק זה לזה ואין אתה יכול לשנות הלת ממנו להביא אחר תחתיו לפי שהוקבעו יחד: קדושת כלי קבעה לה. יאן בשם וקרינא בה מן המנחה פרט לכשחסרה: חסר הלוג. שמן של מלורע עד שלח ילק על כפו השמחלית יבן ימלחנה ולח אמרי׳ דקבעה להו לוג שהוא כלי שרת: כ"ע לא פליגי. יגן דמה היכא דאבדו שירים או נשרפו קמכשר ר' אליעזר לקמן להקטיר קומץ כ״ש חסרו דאיכא שיור יד] במהלתה: כמדת ר' אליעור. דאמר בפ' כילד לולין (פסחים עז.) ועשית עולותיך הבשר והדסח מון דם אע"פ שאין בשר (בשר אע"פ שאין דס): כשרה. להקטיר הקומן דקומן בלא שירים דומיא דדם בלח בשר: כמדת ר' יהושע. דאמר מין אם אין בשר אין דם אם אין דם אין בשר פסול להקטיר הקומן: כזים בשר או כזים חלב. בפסחים נפקח לן בכילד לולין (דף עט.) דמשום חלב נמי זריק דכתיב (ויקרא יז) וזרק הכהן את הדם וגו' והקטיר החלב אלמא חלב אע"פ שאין בשר: יין כחלי זים חלב אין זורק. שאין אכילת שובשר ואכילת מזבח מלטרפין. זריקת דם אינה אלא להתיר אימורים למזבח ובשר לאדם וכיון דאבדו שניהם זריקה למה: ובעולה. דבין בשר בין חלב כולהו למזבח סלקי מצטרפים:

> (שם) ח] בחלר אהל מועד יאכלוה וכל שכן היכל והאי בקדש הקדשים למה לי

 ל) פסחים לו. לקמן יח:, כ) נגעים פי״ד מ״י זבחים עו:, ב) יומא מז: לעיל ח. לקמן יב. קו., ד) פסחים עז: לקמן כו., כ) זבחים כה: קע. לקמן כו. תוספתא זבחים פ"ד ה"ב פסחים עט. בכורות לט: מעילה טו: תוספתא פסחים פ"ו ה"ג, ו) [ויקרא ון, ו) [ע"ב], מ) [דברים יבן, ט) אדם ואכילת ח) ודכרים יכן, ע) חדם וחכינת מובת מלטרפין דוריקת. צ"ץ, מובת מלטרפין דוריקתם. צ"ץ, "ו "ל" לקדושת כלי וגיכתם ל"ק לה מיפספלה, כ"ו יוצא אב אחרינה. צ"ק, ל) הוא נתקדשה בלי מ"ץ, ל) הוא נתקדשה היו "ל"ק, ל) אחרינה. נ"ץ, ל) אחרינה מוץ, "מ"ץ, ל) אחרינה. ל"ק, ש) [וע"ע תוספות סוכה נ. ד"ה ואין, ש) [לקתן כ. ועי תוספות מגילה כ: ד"ה לקמילה], ל) ל"ק, ק) וע"ע תוספות חולין לט. ד"ה הא מקמיה]. ר) דבפסולו נעשית לאו. צ"ק,

תורה אור השלם

 בְּקֹדֶשׁ הַקְּדְשִׁים תֹאבֻלֶנוּ בְּל זְכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדשׁ יִהְיֶה בָּל זְכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדשׁ יִהְיֶה במדבר יח

מוסף רש"י

בקדש הקדשים תאכלנו. בקדש הקדשים האכלנו.

היכל במשמע חברים שה.)

ליכא. אם אימא לאמריען לא

יהא טפל ממור מן העיקר

למכשור יהיל למכמב האי קרא

למכשורי היכל לאמלות קדשי

אחל מעד יאכלנה ונימא לא

קדשים הא כמיב בהו בחלר

האל מעד יאכלנה ונימא לא יהא טפל חמור מן העיקר (שם). אכילה שאין אדם (שם), אכילה שאין אדם אוכל במקום דבו. דילוסה לכנים היל לעשות עבדו לכיני לפני לל מייהל טפל משור ליכל לתיעת דלוו מועוכל הייה ללל קולל וכן היין שיהל שלל קול וכן העיקי (שם). הברגנים וקמיץ, מקמיצה הרבונים וקמן דעשות בדותה. כדכמיב היסכן וקמן דעשות בדותה. בדכמיב היסכן וקמן דעשות בדותה. בדכמיב וליל נועות בדותה. בדכמיב וליל נועות בדותה. בדכמיב וליל נועות בדותה. בדכמיב בדילו בדעות בדותה בדילו ברילו בריל בריל ואילך מלות כהונה (להלן יח:). חסר הלוג עד שלא יצק. מן הלוג על כפו השמאלית כך הכתיב ומן השמן ילק הכהן על כך הכהן השמאלית והזה הכהן באלבעו הימנית מן השמן אשר מדכתי ותן השתן את הכהן גל מה מה הכהן על מה הכהן בשתחלית והוה הכהן מלכנטי הייתנית ען בשנן שבר על הפוצבים הייתנית ען בשני השתחלית ובחים עודה שיה שיריים שוחרו רדן קמידור להקטריר בין קמידור לקידו את לעדוך, דמולי (מתוח ביותי) עוד ען השתחה פרט למסכר ביותי לעוד של או שתכו קומל (מתוח ביותי). נומאר שידידה. של לה נוסער קומלה משחים מתוח ללה עוקלים (שחים היים) בשני קומלה בשתחלים ועדיין לל מוסער קומלה (שחים לל מוסער קומלה (שחים ביותי קט.). שנשתייר מהן. נשעת זכיקה (שם כה:). כזית בשר. דליכל כדי לכילת לדם או כזית חלב. דליכל כדי לכילת בירת הלב. לחינם כדי לחינם לכי לחינם מוכח זורק את הדב. ואם לא מסמיר לטים לא זיק דכמיי (דכרים יב) ועשית עולותין הכבר והדם, אם אן בשר אין דס (בכודות דמי). אכל אם עומח כל הכבר והחלב או לעמיה דרים ועשית עולותין לעמיה דרים ועשית עולותין בשור החלב היו השם עולותין הבשר והדם אם אין בשר אין ודם זכחיך ישפך והבשר תאכל הזקיקן הכתוב זה לזה (שם יסוקתן שכנול וש פוש לפט. במוך לפט. במוץ לפט. במוץ זית בשר כחצי זית חלב אינו זורק את הדם. למכילת מדס ומכילת

בקדש הקדשים תאכלנו והא למה לי קרא לימא בחצר אהל מועד יאכלוה ולא יהא מפל חמור מן העיקר עבודה דאדם עובד במקום רבו אמריגן שלא יהא מפל חמור מן העיקר אכילה שאין אדם אוכל במקום רבו מעמא דכתב קרא הא לא כתב קרא לא יהא מפל חמור מן העיקר לא אמרי' איתמר בללה חוץ יוחנן אמר אפסולה ר"ל אמר המולה ר"ל אמר המולה ר"ל אמר כשרה ר"ל אמר כשרה דכתיב ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והדר והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ 🌣 מקמיצה ואילד מצות כהונה לימד על יציקה ובלילה שכשרין בזר ומדכהונה לא בעיא פנים נמי לא בעיא ורבי יוחנן אמר פסולה כיון יו דעשייתה בכלי הוא נהי דכהונה לא בעיא פנים מיהת בעיא תניא כוותיה דר' יוחנן בללה זר כשרה חוץ לחומת העזרה פסולה: איתמר מנחה שחסרה קודם קמיצה ר' יוחגן אמר יביא מתוך ביתו וימלאנה ריש לקיש אמר לא יביא מתוך ביתו וימלאנה ר' יוחנן אמר מביא מתוך ביתו וימלאנה קמיצה קבעה יו ליה ריש לקיש אמר לא יביא מתוך ביתו וימלאנה קרושת כלי קבעה ליה איתיביה ר׳ יוחנן לרשב"ל יחסר הלוג יו יאם עד שלא יצק ימלאנו תיובתא: איתמר ישירים שחסרו בין קמיצה להקטרה רבי יוחנן אמר המקטיר קומץ עליהן וריש לקיש אמר אין מקטיר קומץ עליהן אליבא דר' אליעזר כ"ע לא פליגי כי פֿליגי אליבא דר׳ יהושע ידתנן נממאו שיריה נשרפו שיריה אבדו שיריה כמדת ר' אליעזר כשרה כמדת רבי יהושע יפסולה מאן דפסל כר' יהושע ומאן דמכשר עד כאן לא אמר רבי יהושע התם אלא דלא אישתייר אבל היכא דאישתייר אפי' ר' יהושט מודה יו ליה יסדתניא ר' יהושע אומר כל יהזבחים שבתורה שנשתייר מהם כזית בשר או כזית חלב זורק יו הדם כחצי זית בשר כחצי זית חלב אינו זורק את הדם ובעולה אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב זורק את הדם מפני שבעולה כולה כליל ובמנחה אף על פי שכולה קיימת לא יזרוק מנחה

בפ׳ שתי הלחם (לקתן לה: ושם.) אמרת לישתן ועריכתן בחוץ אלמא מדת יבש ביו לא נחקדשה וכן בסוף כל המנחות באות מלה (שם סג.) דדריש ר׳ שמעון חנור חנור שתי פעמים שתהא אפייתן בתנור ושתהא הקדישן בתנור ופריך והתנן ר׳ שמעון אומר לעולם הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבי פאגי לאו משום ביו 🗘 דנתקדשה הוי מיפסיל ביולא אלא משום דדבר מכוער הוא להוליא לחוץ לאחר שנתקדשה וא"ת וכיון דבקדושת כלי לא מיססלא ביוצא מנחת כהנים וחביתי כהן גדול דלית בה קמיצה 🌣 אימא מיססל ביוצא ושמא באותם מועיל קידום כלי כדאמרי בחן (בוכמים דף מה:) שאין להם מתירין משיקדם בכלי ש: מקומידה ואידך מצות בהונה. הגשה ותנופה נמי בעו כהונה שאין זר קרב אלל המובח 🕫 אלא הכא בד׳ עבודות שבמנחה איירי שמתחילין משעת קמילה ומיהו בלאו הכי ניחא דליכא מנופה אלא במנחת עומר וקנאות כדתנן בפ׳ כל המנחות באות מלה (לקמן סא.) ובמנחות קנאות אין יליקה ובלילה דלית בה שמן ובמנחת העומר אע"ג דטעונה שמן לא כחיב בה וקמך הכהן: וכורבהונה לא בעיא פנים גםי לא בעיא. וא"ת הרי שחיטה דלא בעיא כהונה ובעיא פנים דכתיב (ייקרא א) ושחט את בן הבקר לפני ה' כדדרשינן גפ' כל הפסולין (זכמים דף לב:) דבעינן שיהא בן הבקר לפנים וי"ל דשאני התם משום קבלה בשו אי נמי שכן מיני דמים: חםר הדוג עד שלא יצק ימלאגו. משנה היא במס' נגעים (פייד מ") ומימה שלא היה יודע ר' שמעון בן לקיש וכה"ג ל וקשהן בפ' במה טומנין יושרי ארוב עו שרא בק שמאור מענט של פנת לפס לפיד מיי) ותימה של מי ישר לפיד מלונו וחימה דלעיל (דף ה.) חניא הקדים מתן (שבת כ:) דפריך ממחניתין דהטומן לפת ולנונות ♥: עד שלא יצק ישלאגו. משמע הא משילק לא ימלאנו וחימה דלעיל (דף ה.) חניא הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן כו׳ והיינו לאחר יליקה וי״ל דההיא כר׳ שמעון דפליג במס׳ נגעים ל! פי״ד מ״י) וחייחי לה במס׳ יומא שאם חסר עד שלא של למחן לייד מ״ין וחייחי לה במס׳ יומא שאם חסר עד שלא נתן שימלאנו ואפי לא לאחר יציקה ואע"פ שכבר נתן קודם מתן דם הואיל ^{ר)} דבפסול נעשית לא שמה מתנה ומהאי טעם אחיא נמי כתנא מן שיוננגו יוספי ייש מנות יפקר אות פי שבפי מן קרט מתן דם הואים הפסוב עבית מו עודה מנותה יוסף עם מנות מו מחלברא קמא דיציקה הנעשית בפסול לא שמה יליקה: מאן דפסיד ברבי יהושע. הא דא"ר יוסי בפ' כילד לולין (פסחים עת. ושם) דמסתברא כי היכי דפליגי רבי אליעזר ורבי יהושע בזבחים הכי פליגי לב! במנחות לאו דוקא לר' שמעון בן לקיש אלא כי היכי דפליגי בזבחים בלא נשחייר פליגי במנחות בחסרו שיריים וא"ת הא דקאמר התם דעיקר קראי כי כתיבי בזבחים כחיבי והא במנחות נמי איכא קראי דריש בסמוך המנחה ויש לומר דהתם לרבי יוחנן קאמר דלדידיה ליכא קראי היכא דחסרו שירים עד כזית דמקטיר קומן עליהם:

לפסול ביוצא וייל דהתם משום לבונה שאין לה מתירין אחרים שהיא עצמה מתרת ויש לה דין מנחת כהנים ונפסלה ביוצא וממילא נפסל הלחם אחר שנפסלו מתיריו. עוד קשה גבי הא דאמרי פ׳ ב׳ דומחים [דף יט] יציאה מהו שהועיל בקדוש ידים ורגלים ופ״ה אדם שקידש לפסול ביוצא הייה הרוב משאן לה מהירין אחרים שהיא עצמה מהרה ויש לה דין מנחה מהנים או ממליג נפסל היחם אחר שנפסלו מחייר. עוד קשה גבי הא דאמרי פ' בי דובחים [דף יט] ציצאה מהו שחויע במה מהרו ויש לה דין מנחה מהנים או מידו ממליג מכיוי דרוב של היי מושה מידו שיפסלו ידי משום דהוציאן לחיץ מהו שיפסלו ידי משום דהוציאן לחיץ מהו שיפסלו ידי משום דהוציאן להיץ מהו שיפסלו ידי משאו בי מקדש כלי דוא הידים לא נמקדש בתוך הכלי אלא מחד בדורתן היים הדוצא לכן ג"ל דמשום יציאה גומא אמהו לא מכה קדוש כלי דוא הידים לא נמקדש בתוך הכלי אלא מחד בדורתן הדישה או איד מידו של אנפסלו דהא גב לינה בעי למימה התם דאפ" לרי דאב"ש דאמה אין לינה מועלה בקידוש ידים של או נפסלו דהא גב לינה בעי למימה התם דאפ" לרי דאב"ש דאמה אין לינה מועלה בקידוש מדים של או נפסלו דהא צב למנה בעי למימה התם דאפ" לרי דאב"ש דאמה אין לינה מועלה בקידוש מדים שלא נפסלו דהא צב לינה בעי למימה התם דאפ" לל עבודתו שעדיין עתידין להתקדש הידים מהן שהוא גמר עבודתו או חיילא עליהם פסול יוצא דהא אפ" במנחה נסכים אבל בי פסול לינה אאין הלוי במנח מועלה בקידוש מלי היוצה בשל בי פסול לינה אאין תלוי במכר עבודה ודא כלי מהני לפסול מבטול יום לינה בל כיוצל כדות מועלה במותה מיצי כל בכי פסול לינה אאין תלוי במכר עבודה ודא כלי מהני לפסול מבטול יום לינה בל מכול מומלים בל בי פסול לינה אאין תלוי במכר עבודה ודא כלי מהני לפסול מבטול יום לינה בכל המות לפנים ווא קיי"ל כולה בחוץ וצוארה בפנים פסולה כדלקמן בפ" השוחט והמעלה. תו"ח: (מ) כדאמרינן בפ"ב דמעילה כל דבר שיש לו מתירין ובובחים (דף מה ע"ב) ושאין: (מ) בכשרות אלא בפסול אבל ביציקה על כפו כמצותה היא לפיכך צריך למימר תנאי היא. תו"ח: (מ) לאו לרשב"ל:

"עקב) [עקיבא]: (6) לאחר יציקה וא"ת הרי נתן וי"ל ההיא נחינה שלא מסובת היוא שלי מון בכשרות אלא בפשות היא שהרי לא נתן בכשרות אלא בפסול אבל ביציקה של כפו כמצותה היא מוכיר מולף ואול הישה במצותה היא שהיי מול הי"ל המצותה היא שהרי לא נתן בכשרות אלא בפשות היא שהיי לוכך מול במצותה היא מהי"ל בול מחוים במורות לאו לרשב"ל: